

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) NUTARTIS

2014 m. liepos 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyvos 93/13/EEB ir 2008/48/EB — Taikymas
ratione temporis ir ratione materiae — Faktinės aplinkybės iki Rumunijos įstojimo į Europos
Sąjungą — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija — Sąjungos teisės įgyvendinimas —
Nebuvimas — Akivaizdus jurisdikcijos nebuvimas — SESV 49 ir 56 straipsniai —
Akivaizdus nepriimtumas“

Byloje C-92/14

dėl *Judecătoria Câmpulung* (Rumunija) 2014 m. vasario 25 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas
gavo 2014 m. kovo 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą
byloje

Liliana Tudoran,

Florin Iulian Tudoran,

Ilie Tudoran

prieš

SC Suport Colect SRL

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Borg Barthet, teisėjai E. Levits (pranešėjas) ir M. Berger,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausus generalinę advokatę priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal
Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį,

priima šią

Nutartį

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 49 ir 56 straipsnių, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio, 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m.

* Proceso kalba: rumunų.

specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) 3 ir 10 straipsnių ir tam tikrų 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, p. 66) nuostatų aiškinimu.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran ir Ilie Tudoran ginčą su *SC Suport Colect SRL* (toliau – *Suport Colect*) dėl skolos, atsiradusios pagal kredito sutartį dėl nekilnojamojo turto įsigijimo, kurią sudarant taip pat buvo sudaryta hipotekos sutartis, grąžinimo tvarkos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 93/13 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta:

„[Direktyvos 93/13/EB] nuostatos taikomos visoms po 1994 m. gruodžio 31 d. sudarytoms sutartims.“

- 4 Direktyvos 2008/48 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Ši direktyva netaikoma:

- a) kredito sutartims, užtikrintoms hipoteka arba kita panašia valstybėje narėje įprastai naudojama garantija dėl nekilnojamojo turto arba užtikrintoms su nekilnojamoju turtu susijusia teise,
- b) kredito sutartims, kurių tikslas – įgyti arba išlaikyti nuosavybės teises į žemę arba į esamą ar planuojamą statyti pastatą,

<...>“

Rumunijos teisė

- 5 Civilinio proceso kodekso 372 straipsnyje nustatyta:

„Priverstinis vykdymas įmanomas tik remiantis teismo sprendimu ar kitu rašytiniu aktu, kuris pagal įstatymą laikomas vykdomuoju dokumentu.“

- 6 Pagal minėto kodekso 379 straipsnio 1 dalį:

„Išieškojimas iš kilnojamojo ir nekilnojamojo turto galimas tik jeigu kreditas egzistuoja iš tikrųjų, yra įvertintas tam tikra suma ir jo grąžinimo terminas yra suėjęs.“

- 7 Civilinio proceso kodekso 399 straipsnyje nustatyta:

„Suinteresuotieji asmenys arba žalą dėl vykdymo patiriantys asmenys gali užginčyti priverstinį vykdymą ir bet kuriuos kitus vykdymo veiksmus.“

- 8 2006 m. gruodžio 6 d. Nepaprastojo vyriausybės potvarkio Nr. 99 dėl kredito įstaigų ir kapitalo pakankamumo (*Monitorul Oficial al României*, Nr. 1027, toliau – Nepaprastasis vyriausybės potvarkis Nr. 99) 120 straipsnyje nurodyta:

„Kredito įstaigos sudarytos kredito sutartys, įskaitant sutartis, kurių vykdymas užtikrinamas turtu arba kito asmens laidavimu, laikytinos vykdomaisiais dokumentais.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 9 2006 m. spalio 5 d. ieškovai pagrindinėje byloje sudarė kredito sutartį su *Banca Comercială Română* dėl 17 200 eurų sumos Kimpulinge (Rumunija) esančiam nekilnojamajam turtui įsigyti.
- 10 Šioje sutartyje nustatyta, kad pirmaisiais metais nuo kredito suteikimo palūkanos yra fiksuotosios. Praėjus šiems metams palūkanų normą sudaro orientacinė kintamųjų palūkanų norma, apskaičiuojama banko skelbiamą palūkanų normą padauginus iš kintamosios, vadinamosios kredito gavėjo skolos mokėjimo prievolės, kuri reiškia jo pajėgumą laiku mokėti kredito įmokas ir yra išreikšta vėlavimo mokėti dienomis nuo termino suėjimo datos.
- 11 Be to, šioje sutartyje nustatyta, kad sutarties galiojimo laikotarpiu palūkanos bus didinamos atsižvelgiant į kredito gavėjo pajėgumus grąžinti kreditą. Taigi perskaičiuotos palūkanos didinamos atsižvelgiant į vėlavimo sumokėti trukmę.
- 12 2006 m. spalio 11 d. Florin Iulian Tudoran ir L. Tudoran su tuo pačiu banku sudarė įsigyto nekilnojamojo turto pirmos eilės hipotekos sutartį, kad būtų užtikrinta iš 2006 m. spalio 5 d. kredito sutarties kylanti prievolė mokėti.
- 13 2009 m. gegužės 12 d. bankas išsiuntė ieškovams pagrindinėje byloje pranešimą dėl jų sutartinių prievolių nevykdymo, nes jie nesumokėjo tam tikrų kredito grąžinimo įmokų. Iš jų buvo pareikalauta per 7 dienas nuo šio pranešimo gavimo sumokėti 233,91 euro. Nesumokėjimo atveju bus pareikalauta sumokėti visą likusią kredito dalį ir bankas taikys priverstinio išieškojimo procedūrą.
- 14 Ieškovų pagrindinėje byloje kreditas buvo perleistas du kartus. Paskutinį kartą jį įsigijo *Suport Colect* pagal 2009 m. rugpjūčio 5 d. skolinių reikalavimų perleidimo sutartį.
- 15 2012 m. gegužės 18 d. *Suport Colect* pardėjo priverstinio vykdymo procedūrą prieš ieškovus pagrindinėje byloje.
- 16 2013 m. kovo 15 d. antstolis, į kurį kreipėsi *Suport Colect*, remdamasis ieškovų pagrindinėje byloje sudaryta paskolos sutartimi, kuri užtikrinta hipoteka, priėmė įpareigojimą sumokėti 16 980,75 euro sumą.
- 17 Šiuo įpareigojimu buvo pasinaudota kaip pagrindu vykdymo aktams, pagal kuriuos buvo areštuotas darbo užmokestis ir aptariamas nekilnojamasis turtas.
- 18 2013 m. birželio 13 d. ieškovai pagrindinėje byloje kreipėsi su ieškiniu į *Judecătoria Câmpulung* ir užginčijo visus vykdymo aktus. Jie prašo panaikinti šiuos aktus ir įpareigojimą sumokėti.
- 19 Ieškovai pagrindinėje byloje iš esmės teigia, kad priverstinis vykdymas grindžiamas kreditu, kuris neatitinka Civilinio proceso kodekso 379 straipsnio 1 dalyje išdėstytų sąlygų, nes tas kreditas neegzistuoja iš tikrųjų, neįvertintas tam tikra suma ir jo grąžinimo terminas nesuėjęs. Taigi nenurodytas joks tikslus šį kreditą sudarančių sumų dydis.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismui, nurodžiusiam atlikti apskaitos ekspertizę, kad būtų galima nustatyti tikslų kredito dydį, iškilo klausimas dėl pagrindinėje byloje aptariamoje kredito sutartyje išdėstytų nuostatų dėl palūkanų normos nustatymo suderinamumo su direktyvomis 93/13 ir 2003/48 ir su Nepaprastojo vyriausybės potvarkio Nr. 99 120 straipsnio suderinamumo su SESV 49 bei 56 straipsniais ir Chartijos 47 straipsniu.

21 Šiomis aplinkybėmis *Judecătoria Câmpulung* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [direktyvų 93/13/EEB ir 2008/48/EB] nuostatos taikytinos 2006 m. spalio 5 d., t. y. iki Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą, sudarytai kredito sutarčiai, kurios pasekmių kyla iki šiol, nes jos nuostatos vykdomos šiuo metu kelis kartus perleidus teises į joje nurodytą kreditą?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą bus atsakyta teigiamai, ar sąlygos, pavyzdžiui, susijusios su „kredito gavėjo skolos mokėjimo prievole“, kai kredito gavėjas vėluoja mokėti, ir sąlygos, susijusios su palūkanų normos padidėjimu praėjus metams, kai pradedama taikyti palūkanų norma, kurią sudaro *Banca Comercială Română* paskelbta orientacinė kintamųjų palūkanų norma, padidinta 1,90 [procentinio punkto], gali būti laikomos nesąžiningomis pagal direktyvą [93/13]?
3. Ar pagal Sąjungos teisę privatiems asmenims suteikiamų teisių veiksmingos teisminės gynybos principui, įtvirtintam [Chartijos] 47 straipsnyje, neprieštarauja nacionalinės teisės nuostata, kaip antai <...> Nepaprastojo vyriausybės potvarkio Nr. 99 dėl kredito įstaigų ir kapitalo pakankamumo 120 straipsnis, pagal kurį notariškai nepatvirtinta banko paskolos sutartis, dėl kurios sąlygų kredito gavėjui nesuteikiama galimybės derėtis, pripažįstama vykdomuoju dokumentu, kuriuo remdamasis antstolis, atlikęs trumpą patikrinimą ir gavęs leidimą dėl priverstinio vykdymo pagal ne ginčo procedūrą, kurioje teismui paliekama mažai galimybių įvertinti kredito sumos dydį, gali pradėti išieškojimą iš skolininko turto?
4. Ar direktyvą [93/13] reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kaip antai Civilinio proceso kodekso 372 ir paskesni straipsniai, pagal kuriuos kreditoriui suteikiama teisė reikalauti įvykdyti iš nesąžiningų sutarties sąlygų kylančią prievolę, nukreipiant išieškojimą į turtą, kuriuo užtikrintas šios sutarties vykdymas, t. y. parduodant nekilnojamąjį turtą, nepaisant vartotojo pareikšto prieštaravimo ir nepriklausomam teismui neišnagrinėjus sutarties sąlygų?
5. Ar nacionalinės teisės nuostata, kaip antai <...> Nepaprastojo vyriausybės potvarkio Nr. 99 dėl kredito įstaigų ir kapitalo pakankamumo 120 straipsnis, pagal kurį banko paskolos sutartis pripažįstama vykdomuoju dokumentu, gali pažeisti SESV 49 straipsnyje įtvirtintą įsisteigimo laisvę ir SESV [56] straipsnyje įtvirtintą laisvę teikti paslaugas, nes Sąjungos piliečiai atgrasomi nuo įsisteigimo valstybėje, kurioje su privačia įstaiga sudarytai banko sutarčiai suteikiama tokia pat galia, kaip ir vykdomuoju dokumentu laikomam teismo sprendimui?
6. Teigiamai atsakius į pirmesnius klausimus, ar nacionalinis teismas gali savo iniciatyva pripažinti, kad tokia sutartis nėra vykdomasis dokumentas, kuriuo remiantis gali būti išieškotas tokioje sutartyje nurodytas kreditas?“

Dėl proceso Teisingumo Teisme

- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė taikyti pagreitintą procedūrą, numatytą Teisingumo Teismo procedūros reglamento 105 straipsnyje.
- 23 Vis dėlto pagal šio reglamento 53 straipsnio 2 dalį, jeigu byla akivaizdžiai nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai arba jeigu prašymas, ieškinys ar apeliacinis skundas yra akivaizdžiai nepriimtinas, išklauses generalinį advokatą, Teisingumo Teismas bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.
- 24 Kadangi šioje byloje reikia taikyti šią nuostatą, nereikia priimti sprendimo dėl prašymo taikyti pagreitintą procedūrą.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 25 Pirmajame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar direktyvos 93/13 ir 2008/48 turi būti aiškinamos taip, kad jų nuostatos taikomos nekilnojamojo turto kredito sutarčiai, kuri sudaryta iki Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą, tačiau kurios pasekmių kyla iki šiol, ir iš esmės ar Teisingumo Teismas turi jurisdikciją atsakyti į antrąjį ir ketvirtąjį klausimus.
- 26 Pirmiausia dėl direktyvos 93/13 pažymėtina, kad remiantis prašymu priimti prejudicinį sprendimą darytina išvada, jog pagrindinėje byloje aptariama kredito sutartis buvo sudaryta 2006 m. spalio 5 d., o jos vykdymą užtikrinanti hipoteka – tų pačių metų spalio 11 d., t. y. iki 2007 m. sausio 1 d., kai Rumunija įstojo į Sąjungą.
- 27 Tačiau, viena vertus, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją aiškinti Sąjungos teisę tik tiek, kiek tai susiję su jos taikymu valstybėje narėje nuo šios valstybės įstojimo į Sąjungą (Nutarties *Pohotovost*, C-153/13, EU:C:2014:264, 24 punktą ir nurodyta teismo praktiką).
- 28 Kita vertus, kadangi remiantis Direktyvos 93/13 10 straipsnio 1 dalies antra pastraipa galima teigti, kad ši direktyva taikoma tik po 1994 m. gruodžio 31 d., t. y. pasibaigus jos perkėlimo terminui, sudarytoms sutartims, reikia atsižvelgti į pagrindinėje byloje aptariamą sutarties sudarymo datą, kad būtų galima nustatyti, ar ši direktyva taikoma minėtai sutarčiai, o laikotarpis, kuriuo tos sutarties pasekmių kyla, nesvarbus.
- 29 Todėl, kadangi pagrindinėje byloje aptariama kredito sutartis buvo sudaryta 2006 m. spalio 5 d., o prie jos pridėta hipotekos sutartis – 2006 m. spalio 11 d., reikia konstatuoti, kad Direktyva 93/13 pagrindinėje byloje netaikoma.
- 30 Antra, dėl Direktyvos 2008/48 pakanka konstatuoti, kad, remiantis jos 2 straipsnio 2 dalies a ir b punktais, į jos taikymo sritį nepatenka hipoteka užtikrintos kredito sutartys ir kredito sutartys, kurių tikslas – įgyti arba išlaikyti nuosavybės teises į žemę arba į esamą ar planuojamą statytį pastatą.
- 31 Kadangi remiantis nutartimi pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą darytina išvada, kad pagrindinėje byloje aptariama sutartis yra kredito sutartis, kurios tikslas – įsigyti nekilnojamąjį turtą, ir ji užtikrinta hipoteka, Direktyva 2008/48 pagrindinės bylos aplinkybėms netaikoma.
- 32 Todėl pagrindinėje byloje netaikomos nei Direktyvos 93/13, nei Direktyvos 2008/48 nuostatos.

Dėl antrojo ir ketvirtojo prejudicinių klausimų

- 33 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, į antrąjį ir ketvirtąjį klausimus atsakyti nereikia.

Dėl penktojo prejudicinio klausimo

- 34 Penktajame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais remiantis draudžiama taikyti pagrindinėje byloje aptariamus nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos banko paskolos sutartis laikoma vykdomuoju dokumentu.

- 35 Reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas, siekdamas įvertinti savo jurisdikciją, privalo išnagrinėti sąlygas, kuriomis į jį kreipėsi nacionalinis teismas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Volker und Markus Schecke ir Eifert*, C-92/09 ir C-93/09, EU:C:2010:662, 39 punktą ir Sprendimo *Susisalo ir kt.*, C-84/11, EU:C:2012:374, 16 punktą).
- 36 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į prejudicinį klausimą, kai akivaizdu, jog Sąjungos teisės nuostata, kurią jo prašoma išaiškinti, negali būti taikoma (Sprendimo *Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona*, C-139/12, EU:C:2014:174, 41 punktas ir nurodyta teismų praktika).
- 37 Dėl Sąjungos teisės normų, kurias prašoma išaiškinti, reikia pažymėti, kad SESV nuostatos įsisteigimo laisvės ir laisvo paslaugų teikimo srityje netaikomos situacijai, kurios visi elementai susiję su vienintele valstybe nare (dėl įsisteigimo laisvės žr. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-389/05, EU:C:2008:411, 49 punktą ir nurodytą teismo praktiką, o dėl laisvės teikti paslaugas žr. Sprendimo *Omalet*, C-245/09, EU:C:2010:808, 12 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 38 Vis dėlto reikia priminti, kad tam tikromis aplinkybėmis visiškai vidinis aptariamos situacijos pobūdis nesudaro kliūčių Teisingumo Teismui atsakyti į pagal SESV 267 straipsnį pateiktą klausimą.
- 39 Taip gali būti visų pirma tuo atveju, kai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagal nacionalinę teisę privalo savo valstybės narės piliečiams užtikrinti tokias pačias teises, kokias pagal Sąjungos teisę tokioje pačioje situacijoje turėtų kitos valstybės narės pilietis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Guimont*, C-448/98, EU:C:2000:663, 23 punktą, Sprendimo *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, EU:C:2006:208, 29 punktą ir Sprendimo *Cipolla ir kt.*, C-94/04 ir C-202/04, EU:C:2006:758, 30 punktą), arba jei prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Sąjungos teisės nuostatų, į kurias valstybės narės nacionalinėje teisėje daroma nuoroda siekiant nustatyti išimtinai šios valstybės vidaus situacijai taikytinas taisykles (šiuo klausimu, be kita ko, žr. Sprendimo *Dzodzi*, C-297/88 ir C-197/89, EU:C:1990:360, 36 punktą; Sprendimo *Poseidon Chartering*, C-3/04, EU:C:2006:176, 15 punktą ir Sprendimo *Romeo*, C-313/12, EU:C:2013:718, 21 punktą).
- 40 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad visi pagrindinės bylos elementai susiję su viena valstybe nare, nes ginčas susijęs su priverstinio vykdymo procedūra dėl kredito pagal kredito sutartį su hipotekos garantija, kurią Rumunijos piliečiai sudarė su Rumunijos banku per Rumunijos bendrovę, kuriai priklauso kreditorinis reikalavimas.
- 41 Tačiau remiantis prašymu priimti prejudicinį sprendimą negalima teigti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagal nacionalinę teisę privalo pagrindinės bylos šalims taikyti tokį požiūrį, kuris turi būti nustatytas atsižvelgiant į pagal Sąjungos teisę tokioje pačioje padėtyje esančiam kitos valstybės narės ūkio subjektui taikomą požiūrį. Taip pat negalima teigti, kad tas teismas turėtų remtis Sąjungos teisės normų išaiškinimu, kad nustatytų šioje byloje taikomos nacionalinės teisės turinį.
- 42 Tuo remiantis darytina išvada, kad dėl to, jog nutartyje pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą akivaizdžiai nėra konkrečių duomenų, kuriais remiantis būtų galima nustatyti SESV 49 ir 56 straipsnių ir pagrindinėje byloje, kurios visi elementai susiję su viena aptariama valstybe nare, nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis taikomos nacionalinės teisės ryšį, penktasis prejudicinis klausimas nepriimtinas.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

- 43 Trečiajame prejudiciniame klausime prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar pagal Sąjungos teisę privatiems asmenims suteikiamų teisių teisminės gynybos principas, įtvirtintas Chartijos 47 straipsnyje, turi būti aiškinamas taip, kad juo remiantis draudžiama taikyti nacionalinę nuostatą, kaip antai Nepaprastojo vyriausybės potvarkio Nr. 99 120 straipsnį, kuriame nustatyta, kad kredito įstaigos sudarytos kredito sutartys yra vykdomieji dokumentai.
- 44 Dėl reikalavimų, kylančių iš pagrindinių teisių apsaugos, reikia pasakyti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką jie taikomi valstybėms narėms visais atvejais, kai jos įgyvendina Sąjungos teisės aktus (žr. Nutarties *Asparuhov Estov ir kt.*, C-339/10, EU:C:2010:680, 13 punktą ir Nutarties *Chartry*, C-457/09, EU:C:2011:101, 22 punktą).
- 45 Chartijos 51 straipsnio 1 dalyje taip pat nustatyta, kad jos nuostatos skirtos tik valstybėms narėms, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę. ESS 6 straipsnio 1 dalyje ir Chartijos 51 straipsnio 2 dalyje pažymėta, kad Chartijos nuostatos niekaip neišplečia Sutartyse nustatytos Sąjungos kompetencijos.
- 46 Tačiau, viena vertus, kaip nustatyta šios nutarties 32 ir 42 punktuose, nei direktyvų 93/13 ir 2008/48 nuostatos, nei SESV 49 ir 56 straipsniai netaikomi pagrindinėje byloje nagrinėjamam ginčui.
- 47 Antra vertus, prašyme priimti prejudicinį sprendimą nėra jokių konkrečių duomenų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad pagrindinė byla savo dalyku susijusi su kitomis Sąjungos teisės nuostatomis ar kad toje byloje būtų kalbama apie nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama Sąjungos teisė, kaip tai suprantama pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį.
- 48 Todėl Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į trečiąjį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą.
- 49 Nesant reikalo nagrinėti šeštojo klausimo, remiantis visais išdėstytais argumentais, darytina išvada, kad, pirma, pagal Procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į trečiąjį prejudicinį klausimą ir, antra, penktasis klausimas yra akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nutaria:

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ir 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB netaikomos pagrindinėje byloje.

Be to, pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į 2014 m. vasario 25 d. *Judecătoria Câmpulung* (Rumunija) nutartimi pateiktą trečiąjį prejudicinį klausimą; antra, minėto teismo pateiktas penktasis prejudicinis klausimas akivaizdžiai nepriimtinas.

Parašai.